

Adres: Politechnika Łódzka, Instytut Mechatroniki i Systemów Informatycznych
ul. Stefanowskiego 18/22, 90-924 Łódź, fax: (48 42) 6362309, tel. 6312581, e-mail: maria.dems@p.lodz.pl

NOMINACJE

**DOKTORAT HONORIS CAUSA POLITECHNIKI OPOLSKIEJ
dla prof. dr hab. inż. Kazimierza Zakrzewskiego**

Profesor Kazimierz Zakrzewski z Politechniki Łódzkiej został trzecim w historii doktorem honoris causa Politechniki Opolskiej.

Nadanie tytułu i godności doktora honoris causa jest zdarzeniem wyjątkowym dla każdego środowiska akademickiego. Godność doktora honoris causa jest najwyższym wyróżnieniem jakie uczelnia może nadać osobom nadzwyczajnie zasłużonym w obszarze nauki, kultury i życia społecznego. Godność doktora honoris causa jest zaszczytem, którym środowisko akademickie nagradza cnotę, choć ta nie czeka przecież na nagrody. Uroczystość nadania doktoratu honorowego nie odbywa się często. Odbyła się w Politechnice

Opolskiej po raz trzeci. W 2006 r. przyznany został doktorat honorowy prof. Jerzemu BUZKOWI, wybitnemu uczonemu i mężowi stanu, a w 2009 prof. Tadeuszowi KACZORKOWI wybitnemu uczonemu w dziedzinie automatyki.

W czterdziesty siódmym roku funkcjonowania uczelni, podczas nadzwyczajnego posiedzenia Senatu Politechniki w dniu 8 maja 2013 roku najwyższe akademickie wyróżnienie odebrał prof. Kazimierz ZAKRZEWSKI. Wniosek o nadanie tytułu doktora honoris causa przygotował i procedurę przeprowadził Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, a rolę promotora wzięł na siebie Dziekan Wydziału prof. Marian ŁUKANISZYN. 20 lutego 2013 r. Senat Politechniki Opolskiej – po uwzględnieniu znakomych opinii recenzentów, profesora Tadeusza GLINKI oraz profesora Andrzeja DEMENKO – podjął uchwałę o nadaniu prof. dr hab. inż. Kazimierzowi ZAKRZEWSKIEMU tytułu doktora honoris causa. Doktorat odebrała osoba wybitna, ze względu na swoje dokonania naukowe, dokonania w obszarze kształcenia kadry naukowej, zasługi dla świata nauki, autorytet moralny i dobry człowiek.

Przyznając honorowy doktorat prof. Kazimierzowi ZAKRZEWSKIEMU wskazujemy postać wybitną o sile oddziaływania daleko wykraczającą poza obszar własnego środowiska naukowego.

Profesor Kazimierz Zakrzewski jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Politechniki Łódzkiej od 1960 roku. W roku 1981, został wybrany prodziekanem Wydziału Elektrycznego Politechniki Łódzkiej ds. Nauki i pełnił tę funkcję przez dwie kadencje do roku 1987. Był Dyrektorem Instytutu Maszyn Elektrycznych i Transformatorów przez pięć kadencji i przemianował go na Instytut Mechatroniki i Systemów Informatycznych. Tematyką Jego badań naukowych są transformatory najwyższych mocy. Wywodzi się z Łódzkiej Szkoły Naukowej Transformatorów, znanej w całym świecie, i obecnie jest jej liderem.

Profesor Kazimierz Zakrzewski jest bardzo ceniony w środowisku akademickim, o czym świadczy jego członkostwo w Komitecie Elektrotechniki PAN od 1990 r.; przewodnictwo Komitetu

Elektrotechniki od 2003 r. do 2012 r. (obecnie Honorowy Przewodniczący Komitetu Elektrotechniki); przewodnictwo Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów Komitetu Elektrotechniki PAN od 1997 r.; członkostwo w Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów przez cztery kadencje w latach 200-2012 (Z-ca Przewodniczącego Sekcji Nauk Technicznych przez dwie kadencje) ; przewodnictwo Rady Naukowej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie od 1999 r. (czwarta kadencja); członkostwo Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (1998-1992 i 1996-2005); członkostwo Honorowe Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej od 1996 r.. Profesor jest członkiem Rady Redakcyjnej czasopisma z listy filadelfijskiej COMPEL i członkiem Rady Redakcyjnej "Archives of Electrical Engineering", członkiem Komitetów Naukowych stałych Konferencji Międzynarodowych i recenzentem tych konferencji oraz członkiem Łódzkiego Towarzystwa Naukowego od 1992 r.

Liczne i trwałe więzi Profesora Kazimierza Zakrzewskiego z Politechniką Opolską, a szczególności z Wydziałem Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki mają miejsce od ponad trzydziestu lat i trwają do dziś. Profesor wspierał różne inicjatywy naukowe Wydziału oraz służy radą przy opiniowaniu wniosków dotyczących rozwoju Wydziału.

W osobie Profesora Politechnika Opolska pozyskała wspaniałego ambasadora, który nie szczędził sił na rzecz Jej rozwoju i pozycji na krajowej mapie naukowej.

Uchwała Senatu o nadaniu Profesorowi Kazimierzowi Zakrzewskiemu zaszczytnego tytułu doktora honoris causa Politechniki Opolskiej podjęta na wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki poparta opiniami Recenzentów, jest wyrazem uznania dla Jego dorobku naukowego, istotnych zasług dla Politechniki Opolskiej oraz bardzo aktywnej działalności na rzecz rozwoju polskiego i międzynarodowego środowiska naukowego w zakresie elektrotechniki, a szczególnie maszyn elektrycznych.

Tytuł przyznano na uroczystym posiedzeniu Senatu PO, z zachowaniem obowiązujących procedur (które przedstawił Prorektor ds. Nauki PO - Prof. Janusz Pospolita), na wniosek Prof. Mariana Łukaniszyna - dziekana Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Uroczystość zgromadziła liczne grono naukowców i przyjaciół Prof. Zakrzewskiego z wielu polskich ośrodków naukowych. Gości przybyłych na uroczystość powitał Prof. Krzysztof Malik - Prorektor ds. Współpracy i Rozwoju Politechniki Opolskiej.

Rektor Politechniki Opolskiej - Prof. Marek Tukiendorf - w okolicznościowym wystąpieniu zwrócił uwagę iż: "Nadanie tytułu DHC stanowi symboliczny dowód akademickości uczelni oraz jej misji w kreowaniu wzorców, wskazywaniu cnót i osób godnych naśladowania. [...] Wybór osoby, która zostaje uhonorowana niesie informacje o samej uczelni, o wartościach, którym hołduje społeczność, o cechach, na których jako uczelnia chcemy się wzorować, na których wzorować się mogą nasi studenci".

Laudację wygłosił prof. Marian Łukaniszyn, Dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, przedstawiając szczegółowo życiorys i naukowe dokonania prof. Kazimierza Zakrzewskiego. Dodał też: "Wprawdzie większość sukcesów naukowych i dydaktycznych Profesora jest nierozdzielnie związana z jego pracą w Politechnice Łódzkiej, ale w dorobku jest dużo osiągnięć, wynikających ze współpracy z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą." Politechnika Opolska wysoko ceni sobie tę współpracę, a prof. M. Łukaniszyn i prof. B. Tomczuk są uczniami prof. K. Zakrzewskiego, na którego wsparcie w działalności

naukowo-dydaktycznej zawsze mogą liczyć.

Recenzentami przewodu doktorskiego byli: prof. Andrzej Demenko z Politechniki Poznańskiej i prof. Tadeusz Glinka z Politechniki Śląskiej. Pod stosownymi uchwałami podpisały się senaty obu uczelni. Choć wśród zebranych byli głównie specjaliści z branży - profesor Kazimierz Zakrzewski, w bardzo

przystępny sposób, wygłosił na zakończenie uroczystości wykład pt. "Od hipotezy naukowej do współczesnych transformatorów wielkich mocy".

Z gratulacjami do doktora honorowego PO pośpieszyli: prof. Sławomir Wiak, Prorektor Politechniki Łódzkiej - rodzimej uczelni Profesora, prof. Marian Kaźmierkowski - przewodniczący 4 Wydziału Polskiej Akademii Nauk i prof. Krzysztof Kluszczyński - przewodniczący Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. A później – w hallu "Łącznika" ustawiała się do Profesora Zakrzewskiego długa kolejka gości, przybyłych do Opola specjalnie dla Profesora. Wiele życzeń napłynęło też na ręce Rektora PO, których fragmenty przedstawił Prorektor K. Malik. Z uznaniem przyjęła

wiadomość o uhonorowaniu Profesora Zakrzewskiego Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego - Barbara Kudrycka, pisząc m.in.: "Mój szczerzy podziw konsekwencja i zaangażowanie Pana Profesora w prace na rzecz polskiego szkolnictwa wyższego, wyrażające się m.in. w zaangażowaniu w kierowanie Instytutem Maszyn Elektrycznych i Transformatorów PŁ". W podobnym tonie utrzymane były wszystkie listy, które napłynęły z Poznania, Zielonej Góry, Katowic, Rzeszowa, Łodzi, Wrocławia, Krakowa, Gdańska i Białegostoku. Także z zagranicy.

Zebrani obejrżeli film o prof. Kazimierzu Zakrzewskim, nakręcony na zlecenie Politechniki Opolskiej, według scenariusza Wojciecha Najdy. Uroczystość uświetnił występ chóru uczelnianego pod dyrekcją Joanny Dudy-Kot oraz zespołu kameralnego Orkiestry Politechniki Opolskiej, pod batutą Przemysława Ślusarczyka.

Uroczystość poprzedziła konferencja prasowa z udziałem prof. dr hab. inż. Kazimierza Zakrzewskiego, Rektora Politechniki Opolskiej - prof. dr hab. inż. Marka Tukiendorfa i prof. dr hab. inż. Mariana Łukaniszyna, Dziekana Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki.

Drogiemu Profesorowi składamy w imieniu całej Sekcji Maszyn Elektrycznych i Transformatorów Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk najlepsze życzenia dobrego zdrowia, zachowania pełni sił twórczych, pomysłowości w zamierzeniach osobistych i dalszej owocnej działalności na rzecz środowiska akademickiego i przemysłowego.

Ad multos annos !

ADRES OKOLICZNOŚCIOWY REKTORA POLITECHNIKI OPOLSKIEJ Profesora Marka TUKIENDORFA

Honoris virtuti Premium

Zaszczyt nagrodą cnoty

Z wielką satysfakcją przewodniczę dzisiejszej uroczystości nadania tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Opolskiej. Jest to zdanie wyjątkowe dla każdego środowiska akademickiego. Godność doktora honoris causa jest najwyższym wyróżnieniem jakie uczelnia może nadać osobom nadzwyczajnie zasłużonym w obszarze nauki, kultury i życia społecznego. Godność doktora honoris causa jest zaszczytem, którym środowisko akademickie nagradza cnotę, choć ta nie czeka przecież na nagrody. Oprawa tego wydarzenia sprawia, że samą uroczystość zaliczyć można do najpiękniejszych ceremonii akademickich.

Ludzkość od zarania jej dziejów stale poszukuje, dąży do zmian, nieprzerwanie tworzy. Zwykliśmy określać to postępowaniem. Motorem tego postępu są wybitne jednostki, ludzie oddani nauce, badacze, twórcy, nieprzeciętne umysły, ludzie o wielkich sercach. To im kolejne pokolenia zawdzięczają rozwój i poprawę poziomu życia. Cieszy mnie, że możemy w naszym środowisku wskazać i uhonorować taką osobę.

Nadanie tytułu honoris causa stanowi symboliczny dowód akademickości uczelni i jej misji do wskazywania i kreowania wzorców, do wskazywania cnot i osób godnych naśladowania. Wygłoszona podczas tej uroczystości laudacja zawiera wiele informacji o dokonaniach doktora honorowego i uwypukla jego nadzwyczajne zasługi, świadczy też o samej uczelni, o jej dojrzałości, której finałem staje się dzisiejsza uroczystość.

Wybór osoby, która uhonorowana zostanie akademickim laurem, niesie informacje o samej uczelni o wartościach, którym hołduje społeczność, o cechach na których jako uczelnia chcemy się wzorować, na których wzorować się mogą nasi studenci. Wybór osoby do uhonorowania tą akademicką godnością stanowi publiczną deklarację składaną przez uczelnię społeczeństwu i środowisku, deklarację o wyborze autorytetu, wzoru do naśladowania z parnasu polskiej nauki, kultury i życia społecznego.

Uroczystość nadania doktoratu honorowego nie odbywa się często, dzisiejsza ma miejsce w Politechnice Opolskiej po raz trzeci. W 2006 r. przyznany został doktorat honorowy prof. Jerzemu BUZKOWI, wybitnemu uczonemu i mężowi stanu, a w 2009 prof. Tadeuszowi KACZORKOWI wybitnemu uczonemu w dziedzinie automatyki.

Dziś, w czterdziesty siódmym roku funkcjonowania uczelni, podczas nadzwyczajnego posiedzenia Senatu Politechniki najwyższe akademickie wyróżnienie odbierze prof. Kazimierz ZAKRZEWSKI. Wniosek o nadanie tytułu doktora honoris causa przygotował i procedurę przeprowadził Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, a rolę promotora wzięł na siebie Dziekan Wydziału Prof. Marian ŁUKANISZYN. 20 lutego 2013 r. Senat Politechniki Opolskiej – po uwzględnieniu znakomitych opinii recenzentów, profesora Tadeusza GLINKI oraz profesora Andrzeja DEMENKO – podjął uchwałę o nadaniu prof. dr hab. inż. Kazimierzowi ZAKRZEWSKIEMU tytułu doktora honoris causa. Doktorat odbierze dzisiaj osoba wybitna, ze względu na swoje dokonania naukowe, dokonania w obszarze kształcenia kadry naukowej, zasługi dla świata nauki, autorytet moralny i dobry człowiek.

Przyznając honorowy doktorat prof. Kazimierzowi ZAKRZEWSKIEMU wskazujemy postać wybitną o sile oddziaływania daleko wykraczającą poza obszar własnego środowiska naukowego, a przecież jak powiedział przed wiekami Ciceron: „cała chwała cnoty polega na działaniu”. Jestem dumny z takiego wyboru naszej społeczności akademickiej i z wielką serdecznością, radością i satysfakcją witam Pana Profesora w naszym gronie

LAUDACJA

PROFESORA ZWYCZAJNEGO DR HAB. INŻ. KAZIMIERZA ZAKRZEWSKIEGO

wygłoszona przez Dziekana Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej – prof. dr hab. inż. Mariana Łukaniszyna

*Jego Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Dostojny Panie Profesorze,
Czcigodny Doktorancie,
Szanowne Panie, Szanowni Panowie!*

Z głębokim wzruszeniem pragnę przedstawić sylwetkę prof. dr hab. inż. Kazimierza Zakrzewskiego, Honorowego Przewodniczącego Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk, profesora zwyczajnego Politechniki Łódzkiej, który ma dzisiaj otrzymać godność doktora honoris causa Politechniki Opolskiej.

Wzruszenie moje jest tym większe, że to Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej, którego dziekanem jestem drugą kadencję, wnioskował o nadanie tej najwyższej godności akademickiej.

Wręczany dziś doktorat honorowy jest dla Profesora Kazimierza Zakrzewskiego dowodem uznania środowiska polskich uczelni technicznych.

Profesor Kazimierz Zakrzewski urodził się 6 lutego 1938 r. w Łodzi jako jedyne dziecko Kazimierza i Ireny z Łosiewskich. Po wybuchu II wojny światowej i okupacji rodzinnego miasta, rozpoczyna się bardzo trudny okres, a on sam jako dziecko był świadkiem bestialstwa okupanta.

Nauczanie początkowe rozpoczął Profesor K. Zakrzewski w domu jeszcze przed zakończeniem wojny i jest przekonany, że to szkoła wraz z domem rodzinnym, zapewniły mu nie tylko gruntowne podstawy wykształcenia, ale także utrwaliły społeczne zachowania nacechowane wysokim morale. W roku

1954, mając szesnaście lat z odznaczeniem zdał maturę i bez egzaminu wstępnego został przyjęty na Wydział Elektryczny Politechniki Łódzkiej.

Wybór studiów technicznych wynikał zarówno z zainteresowań naukami ścisłymi jak i chęci uzyskania praktycznej wiedzy inżynierskiej.

Po ukończeniu studiów mgr inż. K. Zakrzewski został 15 lutego 1960 roku przyjęty do pracy w Katedrze Maszyn Elektrycznych i Transformatorów na stanowisko asystenta, z pominięciem wstępnego stażu. Jeśli się zna zwyczaje panujące w tej Katedrze i staranność, z jaką prof. E. Jezierski dobierał współpracowników, to trzeba zauważyć, że dla absolwenta bezpośrednio po studiach było to duże wyróżnienie.

Rozprawę doktorską nt. "Wyznaczanie pola elektromagnetycznego i strat mocy w masywnym żelazie z uwzględnieniem nieliniowej przenikalności magnetycznej" ukończył w 1968 r. pod promotorską opieką doc. dr. hab. inż. Janusza Turowskiego, a w 1969 r. została wyróżniona nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego III stopnia.

W następnych latach K. Zakrzewski rozszerzył swoje zainteresowania na zastosowanie metod informacyjnych w badaniach naukowych i wspomaganie ich komputerem. Ważnym etapem w Jego rozwoju naukowym była dysertacja habilitacyjna nt. "Pole elektromagnetyczne w ciałach ferromagnetycznych przewodzących", ukończona w 1972 r. i wyróżniona Nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki II stopnia.

Począwszy od pierwszej publikacji z roku 1968 profesor K. Zakrzewski systematycznie powiększa dorobek z niesłabnącą intensywnością - nawet w okresach szczególnie dla siebie trudnych, których los mu nie szczędził. Złożyły się na nie długotrwałe przewlekłe choroby w rodzinie i śmierć rodziców.

Dzięki intensywnej działalności badawczej K. Zakrzewski uzyskał w 1983 r. tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1991r. - zwyczajnego nauk technicznych.

W latach 1980-1990 profesor K. Zakrzewski aktywnie uczestniczył w realizacji Problemów Węzłowych i Centralnie Sterowanych kierowanych przez Zakład Badań Podstawowych Elektrotechniki Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Polskiej Akademii Nauk w Warszawie zajmując się obliczeniami pól niestacjonarnych. Wyniki badań o problemach węzłowych zostały opublikowane we współautorskiej monografii „Analiza i synteza pól elektromagnetycznych”, wydanej w 1990 r. przez Ossolineum pod patronatem Komitetu Elektrotechniki PAN.

Wprowadzenie komputerów osobistych do prac naukowych przyspieszyło rozwój metod obliczeniowych wykorzystujących oprogramowanie własne oraz komercyjne. Profesor K. Zakrzewski, po nawiązaniu współpracy z Politechniką Opolską wraz z zespołem, opracował programy do obliczania pól rozproszenia i parametrów całkowitych transformatorów rozproszeniowych oraz przekładników prądowych. W 1995 r., w Wydawnictwie Chapman and Hall ukazała się książka pt. „Computational Magnetism” pod redakcją prof. J. Sykulskiego z Uniwersytetu Southampton, której prof. K. Zakrzewski był współautorem.

W ostatnich latach, w związku z awariami transformatorów prof. K. Zakrzewski analizował zjawiska dynamiczne w uzwojeniach uwzględniając trójwymiarowy rozkład pola magnetycznego, a ich wyniki przedstawił w kilku współautorskich publikacjach.

Profesor K. Zakrzewski bardzo wydajnie i skutecznie współpracuje z przemysłem wspomagając wdrażanie innowacji zwłaszcza w dziedzinie transformatorów oraz silników elektrycznych dużej mocy. Uczestniczył np. w badaniach ekranowania transformatorów dla potrzeb Fabryki Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej ELTA w Łodzi. Współpracował z Ośrodkiem Badawczo Rozwojowym Maszyn Elektrycznych KOMEL w Katowicach przy projektowaniu silników indukcyjnych liniowych, także z Zakładami Wytwórczymi Maszyn Elektrycznych EMIT w Żychlinie, Hutą Łaziska, Zakładami Anilana w Łodzi, Kopalnią Węgla Brunatnego Adamów. Przez kilka lat współpracował z Wyższą Szkołą Marynarki Wojennej w Gdyni w zakresie ochrony przeciwminowej okrętów.

Działalność kształceniowa i dydaktyczna K. Zakrzewskiego jest ściśle związana z Jego twórczą pracą badawczą. Wypromował on ośmiu doktorów, z których czterech jest już profesorami: Jan Sykulski w Uniwersytecie w Southampton, Sławomir Wiak w Politechnice Łódzkiej oraz Bronisław Tomczuk i Marian Łukaniszyn w Politechnice Opolskiej.

Profesor, jako promotor „rite constitutus”, wypromował również dwóch doktorów „honoris causa”

Politechniki Łódzkiej: członka rzeczywistego PAN prof. Tadeusza Śliwińskiego i prof. Michała Jabłońskiego, niezjącego, emerytowanego profesora Politechniki Łódzkiej. Ponadto opiniował blisko 200 artykułów naukowych i referatów konferencyjnych. W ramach działalności w Centralnej Komisji ds. stopni naukowych i tytułu naukowego był superrecenzentem ponad 140 wniosków profesorskich i habilitacyjnych. W dorobku opiniodawczym ma 29 recenzji przewodów habilitacyjnych, 8 recenzji wydawniczych prac habilitacyjnych, 38 recenzji prac doktorskich. Profesor opiniował również 11 wniosków profesorskich do tytułu i 18 w sprawie zatrudnienia na stanowisku profesora.

Profesor K. Zakrzewski ma ogromne zasługi w prezentowaniu osiągnięć naukowych za granicą. W 1990 r. przez dwa miesiące pracował w Uniwersytecie w Lille jako profesor wizytujący, nawiązując kontakty międzyuczelniane. W latach 1987-1995 współpracował z Instytutem Fizyko-Energetycznym Łotewskiej Akademii Nauk w Rydze organizując wykłady i wymianę naukową. Utrzymuje kontakty z Narodowym Instytutem Politechnicznym w Kijowie, z Uniwersytetem w Pawii, z Katolickim Uniwersytetem w Leuven, Uniwersytetem w Southampton. Miał kontakty z Technische Hochschule w Ilmenau, Technische Universität w Dreźnie, Uniwersytetem Strathclyde w Szkocji oraz Instytutem Elektrodynamiki Ukraińskiej Akademii Nauk w Kijowie. W okresie 1979-1987 nie mógł ze względów politycznych wyjeżdżać z kraju, gdyż został mu zatrzymany paszport służbowy.

Po powstaniu NSZZ „Solidarność” został wybrany prodziekanem Wydziału Elektrycznego Politechniki Łódzkiej ds. nauki i pełnił tę funkcję przez dwie kadencje (1981-1987). Był to okres stanu wojennego, stosunkowo łagodny w macierzystej Uczelni - niehamujący np. promocji habilitacyjnych i doktorskich.

Prof. K. Zakrzewski jest bardzo ceniony w środowisku akademickim, o czym świadczy jego członkostwo w Komitecie Elektrotechniki PAN od 1990 r.; przewodnictwo Komitetu Elektrotechniki od 2003 r. do 2012 r. (obecnie Honorowy Przewodniczący Komitetu Elektrotechniki), członkostwo przez trzy kadencje w Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów od 2000 r.; przewodnictwo Rady Naukowej Instytutu Elektrotechniki w Warszawie od 1999 r. (trzecia kadencja); członkostwo Honorowe Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej od 1996 r.;

Za wyróżniającą się pracą zawodową został uhonorowany między innymi: Złotym Krzyżem Zasługi ; Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski; Medalem Komisji Edukacji Narodowej ; Odznaką Zasłużonego dla Politechniki Łódzkiej i Politechniki Śląskiej ; Srebrną Odznaką Honorową SEP oraz Medalem Alessandro Volta Uniwersytetu w Pawii (1999) za współpracę z tą uczelnią.

Prof. K. Zakrzewski jest żonaty. Żona Teresa jest lekarzem stomatologii, syn Krzysztof (ur. w 1965) jest neurochirurgiem dziecięcym, profesorem nauk medycznych, zatrudnionym w Instytucie Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi. Synowa Magdalena, doktor habilitowany nauk medycznych, jest pracownikiem Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Profesor ma trzech wnuków: Stanisława (ur. w 1997 r.), Jakuba (ur. w 1999 r.) i Mikołaja (ur. w 2003 r.), źródło radość całej rodziny.

Liczne i trwale więzi Profesora Kazimierza Zakrzewskiego z Politechniką Opolską, a szczególności z Wydziałem Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki mają miejsce od ponad trzydziestu lat i trwają do dziś. Profesor Zakrzewski był orędownikiem powierzenia Wydziałowi Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki organizacji prestiżowej konferencji w Opolu – XLII Międzynarodowego Seminarium Maszyn Elektrycznych. Profesor wspierał różne inicjatywy naukowe Wydziału oraz służy radą przy opiniowaniu wniosków dotyczących rozwoju Wydziału.

Czerpię ogromną satysfakcję z faktu, że na wniosek Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, po 45 latach jego istnienia najwyższą godność akademicką – tytuł Doktora Honoris Causa Politechnika Opolska nadaje wybitnemu polskiemu uczonemu o wielkim autorytecie w dziedzinie elektrotechniki i maszyn elektrycznych Profesorowi Kazimierzowi Zakrzewskiemu. W osobie Profesora Politechnika Opolska pozyskała wspaniałego ambasadora, który nie szczędził sił na rzecz Jej rozwoju i pozycji na krajowej mapie naukowej. Stanowi wyraz uznania dla Jego dorobku naukowego, istotnych zasług dla Politechniki Opolskiej oraz bardzo aktywnej działalności na rzecz rozwoju polskiego i międzynarodowego środowiska naukowego w zakresie elektrotechniki, a szczególnie w obszarze maszyn elektrycznych i transformatorów.

Prezydium uroczystości DHC

Wręczenie dyplomu DHC

Profesorowie: Andrzej Demenko i Tadeusz Glinka – recenzenci doktoratu h.c. z gośćmi honorowymi

Wręczenie pamiątkowej akwareli

Gratulacje prof. Jana Sykulskiego

Uczestnicy uroczystości podczas wykonania hymnu państwowego

Najbliższa rodzina prof. Kazimierza Zakrzewskiego

IMPREZY NAUKOWE

Międzynarodowe Sympozjum SELM'2013

W dniach 16-18 maja 2013r odbyło się międzynarodowe sympozjum IEEE International Symposium on Electrodynamics and Mechatronic Systems - SELM'2013, które adresowane było zarówno dla młodych jak i doświadczonych naukowców z dziedzin elektrotechniki i mechatroniki. Zostało ono zorganizowane przez Instytut Elektrotechniki Przemysłowej i Diagnostyki Politechniki Opolskiej oraz przez Oddział Magnetyzmu Polskiej Sekcji IEEE na terenie ośrodka Villa Verde Congress & SPA w Zawierciu. Honorowy Patronat objął Komitet Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk, którego przewodniczący prof. dr hab. inż. A. Demenko zaszczycił swoją obecnością i wsparciem merytorycznym Sympozjum. Ponadto, SELM2013 otrzymało również patronaty Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Politechniki Opolskiej, Urzędu Miasta Opole i Marszałka Województwa Opolskiego, Science Park and Innovation Center Expert Group – SPICE oraz Polish Business and Innovation Centres Association.

Inauguracja SELM 2013 odbyła się 16 maja w godzinach porannych. Przybyłych uczestników konferencji przywitał przewodniczący konferencji prof. dr hab. inż. Bronisław Tomczuk. Następnie w sesji otwierającej, referat zaproszony p.t "Magneto-Optic Analysis of Magnetic Microstructures" wygłosił prof. Rudolf Schaefer z Leibniz Institute for Solid State and Materials Research (IFW) z Drezna. Prof. Schaefer jest uznanym "Distinguished Lecturer" w IEEE Magnetic Society.

Wykład inauguracyjny prof. Rudolfa Schaefera

*Przewodniczący konferencji SELM2013
prof. B. Tomczuk (od prawej), prof. Schaeffer,
prof. Adeyeye*

Po otwarciu konferencji ogłoszono kolejno referaty w dwóch tematycznych sesjach plenarnych dotyczących materiałów w inżynierii elektrycznej oraz mechatroniki. Jednym z gości honorowych był prof. Adekunle Olusula Adeyeye (IEEE Magnetic Society Distinguished Lecturer) z Department of Electrical & Computer Engineering, National University of Singapore, który

wyłosił referat pt. „*Artificial Ferromagnetic Nanostructures: An Experimental Platform for Magnonics*”.

Po zakończeniu pierwszego dnia obrad wszyscy uczestnicy zostali zaproszeni na integracyjny wieczór do chaty grillowej znajdującej się na terenie ośrodka Villa Verde Congress & SPA.

Kolejny dzień rozpoczął się od sesji plenarnej dotyczącej elektrodynamiki, po której zaproszono prelegentów do udziału w sesji plakatowej. Po całodniowych obradach goście zostali zaproszeni na uroczystą kolację, gdzie rozmowy i wymiana doświadczeń zawodowych potrwały do późnych godzin nocnych. Kolacja ta była również oficjalnym zamknięciem konferencji.

Konferencja SELM jest niewątpliwie kolejnym sukcesem Instytutu Elektrotechniki Przemysłowej i Diagnostyki, Politechniki Opolskiej wraz z oddziałem magnetyzmu Polskiej Sekcji IEEE. Warto również nadmienić, że oprócz uzyskania patronatów honorowych, komitet organizacyjny może się poszczycić poparciem firm i korporacji mających ugruntowaną pozycję na światowym rynku. Są to: Schaeffler, Turck, Balluff, EC Test Systems, National Instruments, B&R Automatyka Przemysłowa, Diehl Controls Polska, Gunt.

Symposium SELM jest rozszerzeniem cyklu SCE i adresowane jest przede wszystkim do naukowców, których prace wiążą się z tematyką badań takich jak „Materiały w Inżynierii Elektrycznej”, „Elektrodynamika” i „Mechatronika”. Pierwsza edycja SELM zgromadziła przeszło 40 naukowców z Polski i innych czterech państw. Spośród nadesłanych prac przyjęto i opublikowano 39 artykułów w monografii pt. *Electrodynamic and Mechatronic Systems* pod redakcją B. Tomczuk, A. Waindok, J. Zimon, D. Wajnert. Ponadto publikacje konferencyjne zostaną opublikowane zgodnie ze standardami IEEE Conference Publication Program w bazie IEEEExplore, a pokonferencyjne opracowania będą rozszerzone i rekomendowane do publikacji w wysoko cenionych czasopismach rangi światowej takich jak *Bulletin of Polish Academy of Science*, *IEEE Transactions on Magnetics*, *Solid State Phenomena*.

Opracował: prof. dr hab. inż. Bronisław Tomczuk

XXII Seminarium Naukowo-Techniczne BOBRME KOMEL Problemy Eksploatacji Maszyn i Napędów Elektrycznych

W dniach 22-24 maja 2013 r. w Rytrze k. Nowego Sącza po raz 22-gi spotkali się uczestnicy Seminarium Naukowo-Technicznego „**Problemy Eksploatacji Maszyn i Napędów Elektrycznych**”, organizowanego przez Branżowy Ośrodek Badawczo - Rozwojowy Maszyn Elektrycznych KOMEL z Katowic. Tegoroczne Seminarium odbyło się pod patronatem Komitetu Elektrotechniki PAN, a jego przewodniczący - prof. dr hab. inż. Andrzej Demenko osobiście zaszczycił nas swoją obecnością.

Na Seminarium zaprezentowano zagadnienia związane z maszynami i napędami elektrycznymi, m. in.:

- projektowaniem i nowymi seriami maszyn elektrycznych,
- elektromobilnością, w tym projektowaniem, eksploatacją pojazdów i środków transportu o napędzie elektrycznym,
- silnikami z magnesami trwałymi do napędu pojazdów elektrycznych i innych urządzeń transportowych,
- energoelektronicznymi układami zasilania i sterowania maszyn elektrycznych,
- eksploatacją, modernizacją silników i doбором silników do układów napędowych, w tym do trudnych warunków pracy,
- awaryjnością oraz remontami maszyn elektrycznych,
- metodami badań i nowoczesną aparaturą badawczą,
- diagnostyką i eksploatacją napędów elektrycznych,
- bezpieczeństwem eksploatacji maszyn elektrycznych,

- układami elektroizolacyjnymi i elektrotechnologią,
- odnawialnymi źródłami energii i transportu przyjaznego środowisku.

Na sesji plenarnej wygłoszono 32 referaty

Profesorowie (od lewej): Jakub Bernatt, Andrzej Demenko i Jan Zawilak na sesji plakatowej

Referat prezentuje Paulina Grzelak z Instytutu Transportu Samochodowego, Warszawa

Sesja dialogowa pod gołym niebem stała się już tradycją naszej konferencji

Prezentacje firm na stoiskach reklamowych

Jazdy testowe pojazdami elektrycznymi cieszyły się dużym zainteresowaniem

Otwierając Seminarium dyrektor BOBRME KOMEL, prof. Jakub Bernatt przedstawił program, krótko omawiając jego kolejne punkty.

Program Seminarium obejmował sześć tematycznych sesji plenarnych oraz sesję dialogową. Zaprezentowano 96 referatów, w tym 32 na sesjach plenarnych, a pozostałe na sesji dialogowej.

Odrębną sesją była **sesja dotycząca elektromobilności**, gdzie zaprezentowano zagadnienia z zakresu projektowania, eksploatacji pojazdów i środków transportu o napędzie elektrycznym.

Podczas konferencji zaprezentowano nowe pojazdy elektryczne, także w wersji terenowej, a uczestnicy mieli możliwość osobiście je przetestować podczas jazdy próbnej.

Referaty zostały opublikowane w formie artykułów w Zeszytach Problemowych - Maszyny Elektryczne Nr 1/2013 i 2/2013, które są na liście czasopism MNiSW z liczbą punktów 5.

Seminarium było znakomitym miejscem do zaprezentowania swoich osiągnięć zarówno w formie prezentacji reklamowej podczas obrad, jak i na stoiskach firmowych. W tym roku 15 firm z sektora maszyn i urządzeń elektrycznych zaprezentowało swoją ofertę na stoiskach reklamowych, oferując nowe produkty i technologie.

Zainteresowani mieli okazję zapoznać się z atrakcyjną ofertą oraz nawiązać kontakty handlowe.

Na stoisku KOMEL-u prezentowano m. in. zagadnienia dot. wycinania blach laserem w technologii Fiber.

W seminarium uczestniczyło 220 osób, reprezentujących 98 firm i instytucji. Uroczystą kolację uświetnił koncert znanego satyryka Krzysztofa Daukszewicza. W drugiej części bankietu wystąpił zespół Endlers, prezentując uczestnikom porcję zarówno polskich jak i światowych przebojów.

Patronat medialny nad Seminarium objęły redakcje następujących czasopism: Wiadomości Elektrotechniczne, Napędy i Sterowanie, Elektro Info, Śląskie Wiadomości Elektryczne, Elektrosystemy, Energetyka, a także wortale branżowe: robotyka.com oraz energoelektroni-ka.pl.

Na zakończenie obrad dyrektor zaprosił uczestników na XXIII Seminarium PEMINE, które odbędzie się w maju 2014 roku.

Opracował : mgr Mariusz Czechowicz

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

Prof. dr hab. inż. Jan Rusek -- profesor zwyczajny AGH

Jan Rusek urodził się i spędził dzieciństwo w podkrakowskich Sułkowicach. Tam też uczęszczał do szkoły podstawowej. Naukę kontynuował w Technikum Energetycznym - słynnej „Akademii Loretańskiej” (od nazwy ulicy) w Krakowie. Po jej ukończeniu podjął studia na AGH w Krakowie, na Wydziale Elektrycznym. Wszystkie szkoły ukończył z wyróżnieniem. Aby poszerzyć swoje horyzonty i umiejętności matematyczne ukończył też studia matematyczne na UJ w Krakowie. Tak wszechstronnie przygotowany podjął pracę w Katedrze Maszyn Elektrycznych Wydziału Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej AGH w Krakowie w roku 1972. Był związany z tym miejscem pracy przez całą swoją karierę zawodową i naukową.

Przewód doktorski i habilitacyjny zrealizował również na AGH. Profesorem tytularnym został w 1998 r.

Pracował w Katedrze Maszyn Elektrycznych od stanowiska asystenta począwszy, kończąc na stanowisku profesora i Kierownika Katedry, aż do czasu jej likwidacji w 2012 r.

Odbył staże naukowe na Uniwersytetach w Hanowerze i w Karl-Marx-Stadt (obecnie Chemnitz) w ówczesnej NRD.

Opublikował w czasie swej pracy 4 książki, 30 poważnych publikacji i 40 referatów konferencyjnych. Opracował 30 prac naukowo-badawczych, z których 7-oma kierował.

Był uznanym w Polsce i za granicą specjalistą w zakresie analizy pracy maszyn prądu przemiennego o nietypowej budowie i warunkach zasilania. Współpracował też przez wiele lat z ośrodkami naukowymi w Niemczech, a ostatnio w Hiszpanii.

Szczególnie wiele czasu i uwagi poświęcał pracy dydaktycznej, prowadząc wykłady i zajęcia poświęcone teorii i analizie maszyn elektrycznych, a także współczesnym metodom numerycznej symulacji zjawisk. Dużą część zajęć realizował w języku angielskim, co spotykało się z dużym uznaniem studentów.

Wypromował trzech doktorów, opiekował się ponad pięćdziesięcioma dyplomami magisterskimi. Był Autorem wielu recenzji profesorskich, doktorskich i magisterskich.

Zawsze intensywnie pracujący, mimo wielu osiągnięć, pozostał wyjątkowo skromną osobą, uczynną i życzliwą dla kolegów i studentów. Nie dążył do zaszczytów i honorów, lecz wykonywał swoje obowiązki z pełnym poświęceniem i zaangażowaniem.

Jan zawsze był ciekawy świata i innych ludzi. Znał biegle cztery języki obce i nawiązywał łatwo kontakty w różnych środowiskach w wielu krajach. Jednak najbardziej interesowała go Polska - jej historia i geografia. Ponad zwiedzanie obcych krain i zabytków, przedkładał podróżowanie po Polsce - nie tylko samochodem, ale także na rowerze, a nawet piechotą. Razem z żoną docierali do wielu zakątków odległych od Małopolski. Ponad wszystko, Jana pasjonowała historia Polski, ta starsza i ta najnowsza. Był wielkim patriotą Polski, czego nie wstydził się i zaświadczał zawsze kiedy przebywał za granicą.

Właśnie tam, konkretnie w Hiszpanii, spotkała Go przedwczesna i niespodziewana śmierć. Jednak powrócił na zawsze do swoich ukochanych Sułkowic.

Pozostanie w pamięci wielu osób jako człowiek skromny i pracowity, a jednocześnie uczony o głębokiej wiedzy i licznych osiągnięciach. Pozostawił po sobie wielu uczniów i będzie dalej żył w ich pamięci, jak każdy dobry nauczyciel.

Cześć Jego pamięci

Opracował: prof. dr hab. inż. Witold Rams